

EXT. CASA A LA MUNTANYA. TARDA

[INICI DEL PLA SEQUÈNCIA]

Sobre la mateixa imatge de l'escena anterior, davant la portalada de la casa, un grup d'homes i dones provinents de les valls s'acosten a l'entrada de la casa.

(...)

CATERINA

La Vigatana no és una bruixa. Les bruixes no existeixen.

FELIPA

Tu també has sentit el que diuen. Fes-la fora, Caterina; pel teu bé.

CATERINA

El meu bé és la meva filla.

FELIPA

L'estàs condemnant. Fes-ho per ella.

CATERINA

L'està salvant!

FELIPA

La vida i la mort ara és assumpte de Déu, Caterina, no s'hi pot jugar.

CATERINA

Faig el que em dóna la gana amb la meva filla.

SAURINA

(instintiu)

I nosaltres?

La Caterina els mira decepcionada.

JERÒNIMA

No volem bruixes a les valls.

FELIPA

Si la Vigatana es fot en assumptes de Déu serem nosaltres qui patirem les conseqüències.

CATERINA

Us han emplenat el cap de merda. Quines conseqüències?

JERÒNIMA
Pedregarà i s'aniran a norris les
collites...

CATERINA
I les vostres collites són més importants
que la meva filla?
Què farieu si fos el vostre fill?

Silenci. La Saurina abaixa la mirada.

FELIPA
No és només això, el dimoni atacarà el
bestiar, parirem nens boturuts, ...
Han passat moltes coses així, tu ja ho
saps... Quants nens han desaparegut en els
últims anys?

CATERINA
Això no és cosa de la Vigatana.

XOIXETA
I el nen de la Cebriana?

La Caterina mira la Cebriana. En l'expressió de la Caterina alguna
cosa canvia: un bri de dubte. La Felipa ho veu.

FELIPA
Que no ho veus? La bruixa ja no és com
era abans... Ara viu amagada al bosc, es
passeja despullada de nit i de dia i
blasfema contra tot... Si no fa res
malament, per què s'amaga?

CATERINA
L'heu fet amagar-se! Els nostres avis
també anaven despullats, nosaltres també
anàvem despullats, ara què us agafa?

JERÒNIMA
No som salvatges.

CATERINA
Des de quan? Des que el baró et diu el
que has de fer?

JERÒIMA
El Baró ens protegeix.

FELIPA
I deixarà de fer-ho si fem entrar bruixes
a les nostres cases.

CATERINA
Els problemes són amb Déu o amb el Baró,
doncs?

Callen. Es veuen derrotades i no ho poden consentir:

La Jerònima i la Valentina s'apropen a la porta per entrar a la casa, i tota la munió de gent intenten fer el mateix. La Caterina entra a casa i tanca ràpidament la porta.

Silenci.

JERÒNIMA
Si la bruixa salva la nena el baró
s'enfadrà amb nosaltres i quedarem
desprotegits....

FELIPA
Volem viure segurs, Caterina. Ens estàs
matant a tots per salvar la teva filla.

CATERINA (O.S.)
Segurs de qui? No és ell qui s'endú les
nostres filles? Qui us penseu que li ha
fet mal a la Narbona?

VALENTINA
Caterina!

CATERINIA (O.S.)
A les històries dels avis, no hi havia
mai cap guerra, ni cap dimoni, ni cap
bruixa!

JERÒNIMA
Obre o ens veurem obligats a tirar la
porta a terra.

Silenci a l'altra banda.

FELIPA
CATERINA, OBRE!

Silenci.